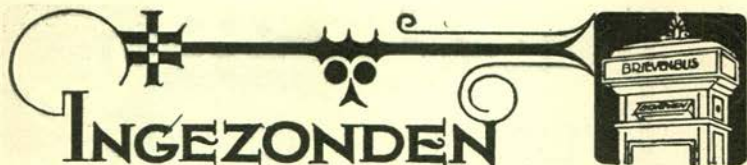

INGEZONDEN

Mijnheer de Hoofdredacteur,

Naar aanleiding van het artikel van collega René Hamer en de ingezonden stukken van de collega's Dr. J. H. v. d. Klei en J. A. v. Ketel Jr. betreffende het gebruik van lachgas in Nederland, acht ik het voor de tandheekkundige professie van het grootste belang over dit onderwerp van gedachten te wisselen.

Het heeft mij echter verwonderd, dat als slot van de ingezonden stukken een noot van de redactie voorkomt, inhoudende een persoonlijke meening, zijnde dan wel niet geheel contra de lachgasnarcose, maar dat zij toch gaarne een beperking hiervan zag. Over dit onderwerp had ik in ieder geval zeker een neutraal standpunt verwacht.

Indien de tegenstanders van de lachgasnarcose deze narcose geheel uit de tandheekkundige praktijk willen verbannen, zou ik gaarne willen weten, welke hunne tegenmotieven zijn.

Wat mij persoonlijk betreft ga ik geheel accoord met de artikelen van de tandartsen Dr. v. d. Klei en v. Ketel.

Het zij mij ten overvloede vergund in het kort vier gevallen van behandeling onder lachgasnarcose (toegediend door arts narcotiseur) in de week van 17 Januari—24 Januari 1938 te beschrijven.

Maandag 17 Januari 1938.

Hr. V. oud 40 jaar met totaal verwaarloosd gebit, waaronder vele elementen met periostitis, vele afgebroken elementen.

Verwijderd, 24 elementen onder lachgas.

Inductietijd ongeveer 30 sec.

Duur der operatie 9 minuten.

Terugkeer tot volledig bewustzijn 30 sec.

Wondgenezing bij inspectie op 18 Januari zonder complicaties.

Patiënt heeft zich subjectief goed gevoeld.

Geen braken of nabloedingen.

Deze patiënt zou zonder narcose, zeker niet tot een dergelijke behandeling zijn overgegaan.

Maandag 17 Januari 1938.

Mej. E. oud 50 jaar, verwaarloosd gebit.

Verwijderd 16 elementen plus afgebroken wortel van M. 3. i. d.

De tijden genoemd in het eerste geval, waren hier respectievelijk, 30 sec. — 7 minuten — 30 sec.

Patiënt, geen subjectieve bezwaren, wondgenezing normaal, geen nabloeding.

Ook deze patiënt zou zich beslist niet onder plaatselijke verdooving hebben laten extraheeren.

Donderdag 20 Januari 1938.

Mevr. B. oud 46 jaar, verwijderd 6 voortanden + praemolar in bovenkaak.

Tijden genoemd in het eerste geval, zijn hier respectievelijk, 25 sec. — 3 minuten — 20 sec.

Patiënt ontwaakt euphorisch uit de narcose.

Subjectief wel bevinden, geen nabloeding.

Wondgenezing normaal.

Vrijdag 21 Januari 1938.

Hr. v. d. H. oud 37 jaar, verwijderd brug boven links met abcessen aan de peilers, benevens 2 molaren rechts boven.

De tijden zijn hier respectievelijk, 25 sec. — 1¹/₂ minuut — 25 sec.

Patiënt op een bank werkzaam, kon onmiddellijk zijn werk hervatten.

Wondgenezing zeer snel, geen complicaties.

Slotconclusie:

De eerste twee patiënten, konden uitsluitend onder lachgasnarcose behandeld worden.

De derde patiënt heb ik door de narcose het pijnlijke injiceren bij de boventanden kunnen besparen.

De vierde patiënt, had vóór 3 maanden reeds abcessen aan de peilers van de brug, waardoor hij een week het bed heeft moeten houden en waarbij temperaturen van 39° voorkwamen. Begrijpelijkerwijze voelde de patiënt er weinig voor, wederom te wachten tot de ontsteking teruggegaan was, daar ik in dit geval extractie met injectie een kunstfout acht.

Ik meen met deze voorbeelden, het nut en de belangrijkheid van lachgas voldoende te hebben uiteengezet en, dat van een beperking van deze narcose in de tandheelkundige praktijk geen sprake kan zijn.

Hoogachtend,
J. GRAFTDIJK.

* * *

Een gedachtenwisseling over een onderwerp, dat in ons Tijdschrift reeds van verschillende kanten belicht is (kan het neutraler?) heeft slechts zin indien daarbij nieuwe gezichtspunten naar voren worden gebracht.

Dit is nu niet het geval. Wij besloten echter tot opname, omdat inzender zijn verwondering uitspreekt over het feit, dat een noot der redactie een persoonlijke meening bevatte.

Het moge hem bij eenig nadenken duidelijk worden, dat er slechts aanleiding tot verwondering zou zijn indien de redactie er geen eigen meening op na zoude houden of zoude nalaten haar meening, waar noodig, kenbaar te maken.

RED.